

Popgeji hrajou Nedvědy

Odpusť
Na kameni kámen
Tak jsem to tu miloval
Křížek
Cos mi chtěl
Tulácký ráno
Hlídej lásku, skálo má
Hejna včel
Osadní píseň
Svět je místem

Odpusť

Nesplněný den mi do pokory schází
přesvědčený vírou v pokání
do odpustků sáhl jsem jak chvílka zneuznání,
sám sobě věřit chtěl jsem pojednou

R:

Odpusť, však ty víš, jen den mi k noci schází
jen důvod hledat víc teď chvíli jen
Z nesnází a dnů, kdy bolest duši zkazí
přestal jsem věřit chtít v tvé jméno jmen

Otevřu teď tvou, tvou knížku pravd a slibů
Kdybych jenom měl, měl slů víc si vážit slov
O lásce a dnech tvých věčných požehnání
a že u mě si a já_ nevěřím v tvůj soud

R:

2x

+ Odpusť však ty víš

Na kameni kámen

Jako sušej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R:

Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádnéj Bůh,
tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.

A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

Tak jsem to tu miloval

Jednou se člověk ráno vzbudí a ví,
že už je všechno za ním
Tatínka s mámou vzal si Pán Bůh
oba nahoře spí
Kytara zazní jen když spadne ti na zem
a klíče od chaty si vzdal
Nějak se to sešlo
je to tak dávno, je to tak dávno

Paseka plná tichých hlasů a strun
a v mechu na kolíčkách dům
Kdo ví, jak voní z jedle dříví
tak tady voněl svět
Chlapi tahali těžké stromy stráni
abych moh' večer oheň plát
Tak jsem to tu miloval,
miloval, měl rád

Pak jsem poodešel stranou do tmy
a ticho do tmy si sed
A viděl jak se lidi snad modlej
jenom trochu jinak
Vzduch voněl krásnou člověčinou
písničky zavírali kruh
Tak jsem je miloval
Ryvolovky, kopni do tý bedny

A pak nás prodali a zas
a dneska prodávaj' znova
Už se im ani páteř neohýbá
možná zvykli jsme si my
Ale tam hluboko v lese
ještě hoří
Wabiho uhlík lidem od nás
Je to tak dávno,
Wabi je to tak dávno, je to tak dávno

Jednou se člověk ráno vzbudí a ví,
že už je všechno za ním

Křížek

Neptej se mě na nic, když tě blízko mám,
nestačí jen být, jen být,
kdyby život náš byl jenom dým a klam,
tak ty jsi to, v co uvěřím.

Víš, jak člověk někdy bývá strašně sám,
smutnej ze svých vlastních vin,
s tebou vždycky pocit, že i žiju, mám,
že nejím, jenom spím a bdím.

R:

Jsi můj proud, co někam odnese mě, jedno je kam,
jsi můj rým, já verše další vždycky u sebe mám,
co zapadnou, když napadnou.

Udělám ti křížek palcem na čelo,
jak dělávala bába nám,
aby žádný pokušení nesmělo
přes práh dveří nikdy k nám.

Aby bída, co se o svět pokouší,
s kosou chodí duše brát,
utekla, a nikdy ať to nezkouší,
miluješ mě, mám tě rád.

R:

Cos mi chtěl

Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
že to, co děláš, děláš rád,
že ti to stačí, aby ses měl,
tak to je málo, to je málo.

Zapomněls', že tu nejsi sám,
jsou lidi, co chtějí o schod vejš,
podívej, básníci, jak hledají,
chtějí být o pár veršů dál,
to není málo, to není málo.

R:
Zhasněte světla, rozsviňte lásku,
kamenným mostem můžeme jít,
pro dobrý bydlo zapomněl svět
na krásu ducha, svobodu, klid.

Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
mlčíš, a takovejch jsou mračna,
účel se mění na úděl,
a to je málo, a to je málo.

R:
R:
R:

Tulácký ráno

Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R:

Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdeme toulat se dál,
a vodou z říčky oheň se zhasí,
tak zase půjdeme toulat se dál.

Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakéj chcem svět.

R:

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Hlídej lásku, skálo má

Jak to v životě chodívá, láska k lidem přichází,
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
měla dřív vybledlý, na zádech starej vak.

R:

Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:

Hejna včel

Nějak umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál.

Každej vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

R:
Řekněte, kdopak za to může,
kdo z nás má právo něco brát,
kdo učil lidi zlobu dýchat,
kdo na vojáky chce si hrát.

Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.

A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.

R:

Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál ...

Osadní píseň

Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

R:

Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
řičko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím.

Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

R:

Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

R:

Svět je místem

Svět je místem krátkého setkání
Místem hry zrození a umírání
Někdo odešel a jiný přichází
Někdo se loučí samoten odchází
Někdo připravený čeká na vyzvání
Vše je hra zrození a umírání

Svět je místem krátkého setkání

Někdo odešel a jiný přichází
Místem hry zrození a umírání
Někdo odešel a jiný přichází
Někdo se loučí samoten odchází
Někdo připravený čeká na vyzvání
Vše je hra zrození a umírání

Člověk se stále stejných chyb dopouští
Hromadí majetek, který pak opouští
Ani haléř z něj však nechrání
Vše je hra zrození a umírání

Žádní přátelé, ani tví příbuzní
Nikdo ti po smrti ku pomoci není
Táhneš sám káru plnou vin a přání
Vše je hra zrození a umírání

V tomto světě vše trvá jen chvíli
Zpívej Nedvědy ty kdos Bohu milý
Nedvědi dávají ti naučení
Vše je hra zrození a umírání